

liberal ungdom

NUMMER 3/2026

TEMA: EKONOMI

innehåll

TEMA: Ekonomi

- s. 3 Redaktion och produktion
- s. 4 Hänt i LUF-landet
- s. 6 Ledare
- s. 8 Friskolesektorn ger marknadsekonomin dåligt rykte
- s. 10 Släpp aktien fri
- s. 12 Sverige behöver fler misslyckanden
- s. 14 Förnya ditt medlemskap!
- s. 15 Annons från Timbro
- s. 16 Ungas pengafixering är mer rationell än många tror
- s. 18 Insändare: Vem hjälper de elever som redan klarar målen?
- s. 20 FO-krönika
- s. 22 Anmäl dig till kongressen 2026!
- s. 23 Skriv till LU!

redaktion och produktion

Kontakta redaktionen på: redaktion@luf.se

Linn Danell
Redaktör

Alfons Carlsson
Skribent

**Alexander
Liljefors-Zopf**
Skribent

Jonathan Ahlström
Skribent

Julia Rönnbäck
Skribent

Ture Johansson
Skribent

Ansvarig utgivare

Martin Norrby

Layout och redigering

Josefine Blid

Tryck

Multiply Solutions AB

Omslag

Josefine Blid

Liberal ungdom ges ut av Liberala ungdomsförbundet och utkommer fyra gånger om året.

Liberala ungdomsförbundet kämpar för din rätt att utforma ditt liv som du vill, fritt från förtryck från både staten och strukturer.

Bli medlem på luf.se

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**

Hänt i LUF-landet

Sommarläger 2026

Sedan senaste numret av Liberal ungdom har förbundet haft ett sommarläger i Bankeryd utanför Jönköping. Trots regnet blev det en underbar helg med inspirerande talare och roliga sommaraktiviteter.

Distrikten möttes i en fotbollsturnering och vi anordnade en kulturkväll där både varje distrikt och våra internationella gäster fick ta med sig något som symboliserade deras landskap eller land. Vem vill inte smaka på Uplandskaka eller taiwanesiska kex? Helgen avslutades med en rafflande visning av VM-finalen.

Ett stort tack till Johan Norberg, Andreas Johansson Heinö och Andreas Bergh för era talarpass – och ett särskilt stort tack till alla medlemmar som gjorde helgen oförglömlig <3

Almedalen 2026

LUF deltog även i Almedalsveckan i Visby i år, där vi syntes i debatter, paneler och rundabordssamtal om en rad olika frågor, allt ifrån kompetensförsörjning i den marina sektorn till skatter. Anton vann även TCOs framtidskamp. Där tävlade ungdomsförbundsordföranden mot varandra och höll tal om deras framtidsvision till 2040. The future is liberal!

Vi genomförde dessutom en ölkampanj där vi delade ut alkoholfri öl med egentryckta etiketter där det stod: "Om vi hade fått bestämma hade den här ölen inte varit alkoholfri" för att protestera mot det faktum att det är olagligt att dela ut alkohol utan tillstånd. Efteråt samlades hela LUF-gänget för att äta glass tillsammans. Tack till alla som deltog!

Valgeneralens frihetsturné 2026

Valgeneralen Selma Bister har haft en frihetsturné som har dragit igång. Under sommaren har Selma rest runt i landet för att kampanja tillsammans med medlemmar från hela Sverige. Det har varit veckor av intensivt kampanjande och arbetet fortsätter ända fram till valdagen. Hör av er till Selma om du vill bidra i valrörelsen på kampanjer på info@romb.luf.se!

Populism genomsyrar den ekonomiska politiken

Linn Danell

Moderaterna vill ofta framställa sig själva som docenter i nationalekonomi. Det blir ironiskt när faktiska docenter i nationalekonomi sågar reformerna som den moderata finansministern Elisabeth Svantesson driver igenom.

Den ekonomiska politiken består just nu av populism istället för förslag som faktiskt fungerar och gynnar den svenska ekonomin. 1 april 2026 sänktes matmomsen från 12% till 6%. När Expressen rapporterade om detta skrev de bland annat "Det möter skarp kritik från Liberalernas ungdomsförbund och från en samlad forskarkår". Det finns goda anledningar till att LUF stod sida vid sida med experterna i denna fråga. Sänkt matmoms är dyrt och inte särskilt träffsäkert. Denna reform ger snarare en bild av att regeringen bryr sig om "vanligt folk" och deras problem.

"Det möter skarp kritik från Liberalernas ungdomsförbund och från en samlad forskarkår"

Sänkt matmoms är tyvärr inte det enda populistiska förslag regeringen har drivit igenom. I maj började regeringen förbereda ett krispaket på 17,5 miljarder kronor, detta med hänvisning till kriget i Mellanöstern. Krispaketet innefattade bland annat sänkt skatt på bensin och billigare kollektivtrafik. Även detta blev kritiserat av nationalekonomer, bland annat John Hassler, professor vid Stockholms Universitet. "Den här typen av ingrepp i marknadsekonomin är skadliga i det korta perspektivet och i det

långa”, sa Hassler till SVT. Det är anmärkningsvärt att en borgerlig regerings politik leder till ingrepp i marknadsekonomin, ännu mer anmärkningsvärt är Svantessons reaktion på kritiken.

Varför har en borgerlig regering börjat med ekonomisk populism?

Istället för att ta kritiken på allvar har finansministern reagerat med ilska. Enligt Svantesson förstår ekonomerna inte hushållens situation. Det är allvarligt att en finansminister inte lyssnar på experter och reagerar med ilska. I Agenda säger Svantesson med arg röst “det här provocerar mig, det är otroligt förminskande” till att Hassler hade jämfört stödpaketet med att inrätta stödpaket för dyrare priser på Spotify. Även om hon inte håller med så borde Svantesson argumentera sakligt, vilket hon inte gör. Detta visar på hur regeringen inte kan försvara sin faktiska politik, utan låter känslor ta över debatten. Det är lätt att skratta åt hennes starka känslomässiga reaktioner men det är faktiskt allvarligt. Vad händer när debatten om en av de viktigaste politiska frågorna sänks till en nivå som påminner om en lekstuga?

Varför har en borgerlig regering börjat med ekonomisk populism?

Regeringen menar att de värnar hushållen och försöker få upp köpkraften. Det är en förklaring men inte den enda. De populistiska förslagen låter nämligen begripliga och man framstår som handlingskraftig. När man möter väljare i valstugorna kan man skryta om hur mycket bättre vanligt folk har fått, samtidigt som man utelämnar att det är tillfälliga satsningar och alla ekonomers kritik. Denna populism beror också på en form av panik-politik. Det känns som att Elisabeth Svantesson springer till Ulf Kristersson och ropar “hushållen har det svårt, vi måste komma på något snabbt”.

Det är sorgligt att se hur en av de viktigaste politiska frågorna har blivit en tävling i vem som kommer med enklast svar. Ekonomisk populism hör hemma hos Socialdemokraterna och Vänsterpartiet, inte borgerligheten.

Linn Danell
redaktör

Friskolesektorn ger marknadsekonomin dåligt rykte

Jonathan Ahlström

Svensk marknadsekonomi befinner sig i ett svagt opinionsläge. Socialdemokraterna talar öppet om "marknadsmislyckanden" inom allt fler sektorer och hotar med prisregleringar. Lika mycket har svensk borgerlighet sig själv att skylla som aktivt valt att inte vårda sina reformer. Den socialdemokratiska kritiken och misstron mot marknadsliberalism som vuxit fram i Sverige började trots allt med en missnöjdhet med friskolesystemet.

På sociala medier har Leif Gripestam, tidigare moderat ordförande i kommunstyrelsen i moderatnästet Täby, ägnat halva sommaren åt att gå till storms mot förslaget att förbjuda aktiebolag i skolväsendet. Det är likställt med att "[...] expropiera privat driven verksamhet". När Gripestams resonemang ifrågasätts frågar han om personen i fråga känner till principerna för äganderätten. Det är nämligen, citat, "grundstommen för ekonomisk utveckling".

Att försvara friskolesektorn har alltid varit en moderat, för att inte säga borgerlig, paradgren. På samma tema skrev Moderat Skolungdom

tidigare i sommar en replik till Socialdemokraterna i Vestmanlands Läns Tidning att "Marknaden har en naturlig drivkraft att sträva framåt och förbättras som är oersättlig" och att vinsten bör fortsatt driva den svenska skolan framåt.

Att marknader, vinster och äganderätt är toppen på att skapa välbefinnande och ekonomisk utveckling är otvetydigt. Ändå räcker inte det för att göra människor till marknadsliberaler eller för att genomföra en mindre reform. Goda marknadsliberaler måste trots allt inge trovärdighet och övertyga andra att marknadsliberalism är till gagn för allmänintresset för att få

något gjort i det här landet.

Det finns därför goda skäl att tro att det tondöva försvaret för friskolesektorn har varit helt centralt för att urholka stödet för marknadsliberalism i allmänhet. Att förknippa äganderätt, vinster och fria marknader med borgerlighetens sannolikt mest kritiserade reform har snarare gjort väljare mer skeptiska mot marknadsliberalism än det gjort dem positiva till friskolor. Om inte politiker kan skilja åt friskolesektorn från den fria marknadsekonomin, varför skulle väljarna göra det?

Att förbjuda vinster i skolan har sedan 10-talets början alltid haft ett majoritetsstöd i opinionen. Sedan 2017 har stödet ökat ytterligare. Idag är 7 av 10 för ett förbud mot vinster samtidigt som stödet för fler privatiseringar är på en bottennivå. Argumentet att vinst och konkurrens leder till ökad kvalitet i skolväsende biter inte och har inte gjort på länge.

Lägg på det de omfattande personkopplingarna mellan borgerliga partier och friskolesektorn. Personkopplingarna har fått bieffekten att varje tal om avregleringar eller sänkta skatter tolkas som ett beställningsjobb från statsministerns kompisar. Det spiller över i andra debatter – som den om miljardärsskatten eller införandet av fri hyressättning.

Att läsa Gripestams och MSUs försvarstal för friskolorna är som att resa tillbaks i tiden.

Att läsa Gripestams och MSUs försvarstal för friskolorna är som att resa tillbaks i tiden. Det politiska kapitalet som lagts ner i försvaret av friskolorna har varit närmast oändligt och gjorts till priset av en utebliven politikutveckling för framtiden. Ett irrationellt beteende med bakgrund av att friskolorna inte är särskilt viktiga för svenskt välstånd eller näringsliv. Det är goda villkor för våra exportindustrier, våra kapitalmarknader, och för den svenska bostads- och arbetsmarknaden som bygger en stark svensk ekonomi. Det är villkor som behöver försvaras och utvecklas, men istället riskerar de att också hamna i Socialdemokraternas skottglugg.

Jonathan Ahlström

Släpp aktien fri

Alexander Liljefors-Zopf

Vill du lära dig ta ekonomiskt ansvar tidigt och förstå ekonomiska begrepp, följa samhällets ekonomiska utveckling och även vara en del av den eller att tidigt börja spara för något du vill ha – men är under 18? Grattis, staten säger stopp.

Att inte fullt ut lita på individen är en vanlig syn hos den svenska staten. Att utgå från att alla människor är likadana. Att minimera den kollektiva risken genom att staten tänker att de skyddar alla unga människor. Men så fungerar inte samhället. Vi är alla olika personer, med olika drömmar.

Att som ung få sätta in sin första hundralapp i en aktie och se hur den påverkas av landets och världens upp- och nedgångar är ett mycket pedagogiskt sätt att förstå hur en fri marknad svänger och hur företagen på olika sätt är beroende av varandra, hur systemen hänger ihop. Inte bara lär man sig som ung hur viktigt det är med ett sparande i livet utan man får också känna friheten att kunna ha ett eget kapital om det oväntade händer – att se sina pengar till sin första bil eller lägenhet växa, eller för att spara till sin egen framtid.

Det skapar också en nyfikenhet – ett intresse att ta till sig världspolitikens stora nyheter, att ta del av hur samhällets och ekonomins utveckling gör att unga skulle bli mer samhällsengagerade och skapa förståelse för ekonomisk politik. Man kanske till och med vill börja engagera sig politiskt eftersom man vill vara med och påverka ekonomin.

Man lär sig bäst genom att få lära sig praktiskt och fysiskt vara en del av kunskapen. Privatekonomi finns visserligen i hem- och konsumentkunskapen, men det är inte alls en sån stor del som unga behöver för att lära sig hur man tar ett lån, köper sin bostad och liknande.

Genom en internetbank introduceras detta och skapar en överblick över den privatekonomiska djungeln. Bankerna har till och med egna guider på olika ekonomiska begrepp och hur olika finansiella tjänster går till.

Det är föräldrarna som har ansvar för sina barn – inte staten.

Det finns 15-åringar som har ett bättre ekonomiskt tänk än många vuxna individer. Varför ska man hindra dessa från att aktivt få lära sig hur ett av de största ekonomiska systemen i vårt samhälle fungerar? Ett system som det marknadsliberala och kapitalistiska samhället grundar sig på.

Det är föräldrarna som har ansvar för sina barn – inte staten. Den kan inte utgå från att alla unga saknar förmåga att fatta egna ekonomiska beslut. Många unga hanterar redan sin egen ekonomi genom att man har ett sommarjobb, eget sparande och betalar skatt till den gemensamma välfärden. Att själv få besluta att investera en liten del av sina pengar är en naturlig del av att ta ekonomiskt ansvar i takt med sin förmåga.

Politiker från höger till vänster brukar ofta prata om fler möjligheter för unga att ta sitt första steg ut i arbetslivet och hur viktigt det är med kunskap om privatekonomi – men ändå så vågar staten inte lita på dem.

Genom att vi slopar åldersgränsen för aktieköp, så kan samhället få se fler samhälls- och ekonomiintresserade ungdomar, ett högre sparande hos unga som underlättar den första flytten och en friare marknad som även personer under 18 är en del av.

**Alexander
Liljefors-Zopf**

Sverige behöver fler misslyckanden

Julia Rönnbäck

Det kan låta märkligt att efterfråga fler konkurser i ett land som vill främja företagande. Men möjligheten att misslyckas är en förutsättning för att nya idéer ska kunna lyckas.

I en marknadsekonomi växer företag som skapar värde, medan andra får lämna plats åt nya aktörer. Konkurs är därför inte ett systemfel utan en viktig del av ekonomins utveckling.

När resurser frigörs kan de användas där de gör större nytta.

Ekonomen Joseph Schumpeter kallade detta för "kreativ förstörelse". Innovation handlar inte bara om att skapa nytt, utan också om att det gamla måste få försvinna. När resurser frigörs kan de användas där de gör större nytta.

I Sverige ses konkurs ofta som ett personligt misslyckande.

Entreprenörer som misslyckas får svårare att få finansiering och möts ofta av misstänksamhet. I exempelvis USA betraktas tidigare misslyckanden oftare som värdefulla erfarenheter.

Samtidigt försöker staten ibland rädda företag som marknaden redan har dömt ut. Även om stöd kan vara motiverade i kriser riskerar långvariga räddningsinsatser att binda kapital och arbetskraft i verksamheter som inte längre är konkurrenskraftiga. Det hämmar innovation och försvårar för nya företag att växa.

Staten bör skydda människor, inte företag.

Staten bör skydda människor, inte företag. Den som förlorar sitt jobb ska ha möjlighet att utbilda sig och hitta nya vägar framåt. Men politiken ska inte avgöra vilka företag som överlever.

I en tid då AI och automatisering förändrar arbetsmarknaden snabbt måste vi acceptera att vissa företag försvinner medan andra växer fram. Sverige behöver därför en kultur där det är lika naturligt att börja om som att lyckas. Utan rätten att misslyckas finns heller ingen verklig möjlighet att lyckas.

Julia Rönnbäck

Fortsätt tycka, tänka och trivas. Förnya ditt medlemskap i LUF!

Vill du fortsätta vara en del av
Sveriges främsta frihetsrörelse?
Vill du träffa andra LUF:are?

Glöm då inte att förnya ditt
medlemskap för 2026 genom QR-
koden. Friheten är inte gratis,
med ditt medlemskap är det.

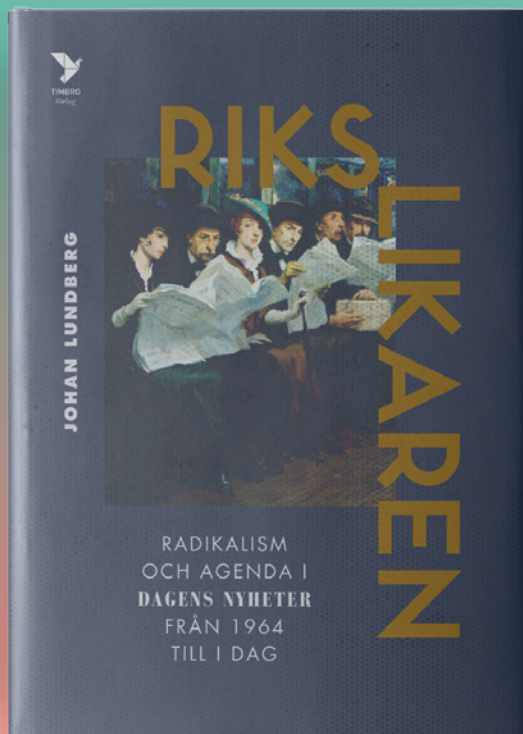

www.luf.se/fornya-medlemskap

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

Sensommarens aktuella böcker

Rikslikaren

Radikalism och agenda i Dagens Nyheter från 1964 till idag

Johan Lundberg

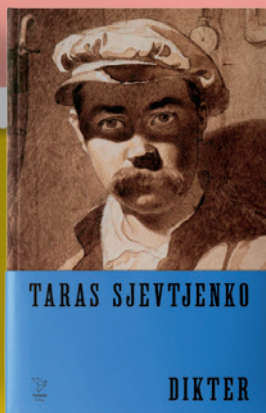
Genom att följa de agendasättande ambitionerna bakåt i tiden, till Olof Lagercrantz dagar och tidningens positionering som organ för 1970-talets vänsterradikalism, finner Lundberg två konstanter i Dagens Nyheters opinionsbildning genom årtiondena: antipatin mot västvärlden och tendensen att dogmatiskt bita sig fast i ståndpunkter som i efterhand framstår som ohållbara.

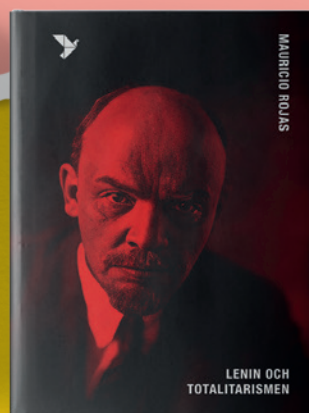
Det här jävla landet
Markus Uvell

Svenska värderingar
Ann Heberlein

Dikter
Taras Sjevtjenko

Lenin och totalitarismen
Mauricio Rojas

Timbro förlag är en del av tankesmedjan Timbro. I över 40 år har vi gett ut liberala klassiker, översatt internationella tänkare och publicerat böcker som behandlar såväl kontroversiella och nya frågor i debatten som de eviga och stora frågorna i idédebatten.

Följ QR-koden för att se kommande utgivning.

TIMBRO
förlag

Ungas pengafixering är mer rationell än många tror

Ture Johansson

Generation Z anklagas ofta för att vara alldeles för fixerade vid att tjäna pengar. Ofta förklaras detta som ett kulturproblem, kantat av förebilder i form av ekobrottslingar och “grisch”-kultur på Tiktok. Politiker och debattörer beklagar en generation som verkar värdera ekonomisk framgång högre än ideal.

I ungdomsbarometern 2024 uppger 49 procent av de tillfrågade ungdomarna att det viktigaste för dem är att tjäna pengar. Samtidigt rapporteras en “växande entreprenörsanda”, då allt fler drömmer om att starta ett eget företag. Många verkar se detta som ett bevis för en generation besatt av ekonomisk framgång, men slutsatsen är förhastad.

Det många nämligen inte ens verkar fundera på är huruvida man kanske ställer helt fel diagnos. Kanske beror inte pengafixeringen främst på girighet – kanske är det snarare en rationell reaktion på en framtid där ekonomisk trygghet blivit allt svårare att ta för given.

För många unga är egen bostad en svåruppnåelig dröm och en rapport från Mäklarsamfundet visar på stora skillnader mellan generationer när det kommer till hur svårt det är att köpa en första bostad. Idag tar det närmare 25 år för en ung person att spara ihop till den kontantinsats som krävs för att köpa en etta i centrala Stockholm, en siffra som kan jämföras med år 1975 när det endast tog ett par år. Att istället vända sig till hyresmarknaden inger inte direkt större hopp – kötiderna för hyresrätter i storstäderna är extremt långa och kan bland annat sträcka sig upp mot 30-40 år i centrala delar av huvudstaden.

Den svenska arbetsmarknaden är ytterligare en marknad där dagens unga kan förvänta sig att få det

tufft, på grund av bland annat LAS och sist in, först ut-principen. De unga får det då svårare att hitta jobb och avancera inom företag, på en arbetsmarknad där erfarenhet premieras och anställningsskyddet i praktiken ofta gynnar dem som varit längst på arbetsplatsen.

Tittar man lite längre fram i en idag ung persons liv, hittar man det svenska pensionsystemet, där närmare 90 procent av pengarna som betalas in går direkt till dagens pensionärer. I takt med att födelsetalen minskar kommer alltså detta innebära att färre ska försörja fler. Detta gör att eget sparande blir viktigare för unga, när färre yrkesverksamma ska finansiera fler pensionärer.

Unga tänker mer på att tjäna pengar när framtiden upplevs som allt mer osäker.

Liberalismen har aldrig handlat om att dyrka pengar. Det den däremot alltid har handlat om är att människor ska ha möjlighet att forma sina egna liv. Ekonomisk självständighet blir därför inte ett mål i sig, utan en förutsättning för frihet. Därför är det inte så konstigt att unga tänker mer på att tjäna pengar när framtiden upplevs som allt mer osäker.

Vad finns det då att göra? Jo, till

exempel skulle man kunna börja med att se till att det byggs fler bostäder. Att slopa det kommunala planmonopolet och påbörja arbetet mot fri hyressättning är bara två exempel på något en borgerlig regering skulle kunna genomföra. Sedermera skulle man kunna förbättra unga och låginkomsttagares möjligheter att ta sig in på arbetsmarknaden, i form av till exempel fler instegsjobb. Man skulle även kunna underlätta företagets möjligheter att anställa, genom exempelvis sänkta arbetsgivaravgifter och färre restriktioner och regler. Pensionssystemet tåls också minst sagt att ses över.

Om politiker på riktigt vill att unga ska tänka mindre på pengar måste man först ge dem större möjligheter att skapa ett liv där ekonomisk trygghet inte känns ouppnåelig. Fram tills dess är det inte konstigt att unga ser pengar som nyckeln till frihet.

Ture Johansson

Insändare

Vem hjälper de elever som redan klarar målen?

Victor Broberg

Skolan ger extra hjälp och resurser till elever som har svårt att nå kunskapsmålen. Det är rätt. Alla elever bör få den hjälp de behöver för att lyckas. Men det finns en annan grupp som det sällan pratas om: elever som redan klarar målen.

Många av dessa elever får inte den utmaning och stimulans de behöver enligt skollagen. De förväntas ofta vänta på resten av klassen istället för att utvecklas vidare.

När undervisningen inte är tillräckligt utmanande minskar motivationen.

Det märks inte alltid direkt – eleverna får fortfarande bra betyg och klarar proven. Men när undervisningen inte är tillräckligt utmanande minskar motivationen. Eleverna skolkar, tappar intresset och i värsta fall förlorar de lusten att lära sig överhuvudtaget.

Det handlar om att ge alla elever chansen att utvecklas så långt som möjligt.

Skolor måste bli bättre på att låta elever arbeta i snabbare takt – genom fördjupningsmaterial eller kurser på högre nivå när det behövs.

Det handlar inte om att ta resurser från elever som behöver hjälp. Det handlar om att ge alla elever chansen att utvecklas så långt som möjligt. En elev som har svårt att nå målen behöver hjälp för att komma ikapp. En elev som redan klarar målen behöver hjälp för att komma vidare.

För oss liberaler borde det vara självklart: varje individ ska få möjlighet att utvecklas utifrån sina egna förutsättningar. Det måste gälla alla elever – inte bara de som halkar efter.

Victor Broberg

Ekonomin är en värderingsfråga

“Socially liberal, fiscally conservative” är ett uttryck som används för att beskriva någon som är liberal i sociala frågor men konservativ i ekonomiska. Det har i decennier använts av amerikanska libertarianer och nyliberaler för att markera att man exempelvis kan vara för både skattesänkningar och hbtq-rättigheter. I Sverige har liberaler gjort liknande försök att beskriva sig som politiker med ”både hjärta och hjärna”.

Det kan ibland vara praktiskt att skilja mellan ekonomiska frågor och så kallade värderingsfrågor. Men uppdelningen bygger på en missvisande föreställning om politiken som till hälften värderingsstyrd och till hälften en fråga om beräkningar.

Ekonomiska frågor är minst lika värderingsstyrda som frågor om jämställdhet eller migration.

Ekonomiska frågor är minst lika värderingsstyrda som frågor om jämställdhet eller migration. Ändå framställs ekonomiska frågor som

en fråga där det framför allt handlar om vem som har rätt om fakta. Högern och vänstern tvistar exempelvis om sänkta skatter leder till lägre arbetslöshet eller inte. Men med samma kalla empiriska argument sätt kan man diskutera om i princip alla frågor. Då kan man likväl enbart beräkna migrationens effekter på tillväxt, kriminalitet och offentliga finanser.

Problemet uppstår när de här debatterna döljer de verkliga värderingskonflikterna. En sverigedemokrat bryr sig i grund och botten inte om afghanska flyktingar lyckas integrera sig eller inte, deras motstånd mot migration bygger inte på empiriska övertygelser utan de vill helt enkelt att Sverige ska

vara ett så kulturellt och etniskt homogent land som möjligt. I frågor som migration har vi ofta ganska lätt att identifiera sådana underliggande värderingar. Vi borde göra samma sak med den ekonomiska politiken.

Skillnaderna i den ekonomiska politiken handlar i grund och botten om vilken grundläggande syn man har på människan, friheten och rättvisan. Vi vill ha lägre skatter för att vi tycker det är etiskt och moraliskt fel att beröva människor på deras egendom. Att det är skadligt för BNP eller arbetslösheten är bisaker i sammanhanget.

Det handlar om grundläggande värderingar om vad som är rätt och fel

På samma sätt bygger vänsterns ekonomiska politik på värderingar. Vänstern betraktar ofta ekonomisk ojämlikhet som ett problem i sig, medan liberaler i högre grad accepterar skillnader i inkomster och förmögenheter så länge människor får bättre möjligheter och högre levnadsstandard. När Vänsterpartiet vill införa en miljardärsskatt eller höja skatten för höginkomsttagare motiveras det gärna med behovet av skatteintäkter. Men det är inte den verkliga orsaken bakom förslaget, utan det är en värderingsstyrd hållning som går ut på att det är av

ondo att vissa har väldigt mycket mer pengar än någon annan. På samma sätt är skälet till varför liberaler inte vill ha höga marginalskatter att vi tycker det är orättvist att någon ska behöva betala en större andel skatt än någon annan bara för att de har hög lön.

Det handlar om grundläggande värderingar om vad som är rätt och fel, inte om vems nationalekonomiska kalkyler som egentligen stämmer.

Anton Holmlund
förbundsordförande

Anmäl dig till kongressen!

Kom till kongressen 2026!

Liberala ungdomsförbundet bjuder nu in till kongress den 30 oktober – 1 november i Västerås. På kongressen kommer en ny förbundsstyrelse väljas, motioner debatteras och en härlig kongressmiddag avnjutas där vi tackar av de som avgår. Detta vill du inte missa!

Du är välkommen oavsett hur länge du varit medlem. Förbundet står för resa, kost och logi och ditt distrikt betalar anmälningsavgiften.

Sista anmälningsdag är 20/9.

Anmäl dig genom att scanna QR-koden ovan eller gå med i nationella facebookgruppen på www.facebook.com/groups/lufswe

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

Vill du skriva i LU?

**Tycker du att vi har fel? Att vi missat något?
Eller vill du helt enkelt få en egen text
publicerad? Skriv!**

Skicka in din text i docx-format till Redaktion@luf.se.
Texten får innehålla max 1800 tecken inklusive
blanksteg, men kan höjas om du kontaktar oss först.

Observera att vi kan ändra rubrik och ingress på din
text, samt att göra ändringar för grammatikens skull.

Tveka inte att skriva om
du har ett ämne på lut!

luf

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**